

ЛЕКСИКАТА ОД ОБЛАСТА НА МЕДИЦИНАТА ВО МАКЕДОНСКИТЕ И ХРВАТСКИТЕ ЦРКОВНОСЛОВЕНСКИ ТЕКСТОВИ

Лилјана МАКАРИЈОСКА, Скопје
Маринка ШИМИЌ, Загреб

Македонските и хрватските црковнословенски текстови се значаен извор од областа на средновековната медицина, укажуваат на именувањето на болестите, на средствата и на начините на нивното лекување и даваат можности за сеопфатни јазични истражувања од лексички, семантички и зборообразувачки аспект. Во анализата се опфатени лексеми кои им се заеднички и на македонските и на хрватските текстови (извори за речниците на црковнословенскиот јазик од македонска, односно од хрватска редакција), како и оние кои се специфични само за едните, при што доаѓа до израз влијанието на народниот говор итн.

Клучни зборови: црковнословенски јазик, македонска редакција, хрватска редакција, лексика, историја на медицината

Средновековни текстови нудат сознанија за материјалната и духовната култура, па во тие рамки и за историјата на медицината. Тие се своевидна синтеза на медицинското искуство создавано низ вековите, но и значаен извор за етнологијата, лингвистиката и други науки. Во настојувањето да се именуваат болестите и начините и средствата за нивното лекување во текстовите е потврдено богатство од називи кои укажуваат на еволуцијата на народната медицина.

Црковнословенските текстови, како текстови со црковно-религиозен карактер укажуваат на религиските и на традиционалните народни сфаќања за болестите и начините на нивното лекување зашто се смета дека историјата на медицината и историјата на религијата се меѓусебно поврзани, а и нивните цели во борбата против злото се истоветни.

Токму затоа, несомнена е религиската компонента на средновековната народна медицина.

Во нашата анализа на лексичкиот фонд од областа на историјата на медицината е опфатен корпусот за Речникот на црковнословенскиот јазик од македонска редакција (РЦЈМР)¹ и од хрватска редакција (RCJHR),² кои овозможуваат комплексни текстолошки и компаративни проучувања на лексиката на црковнословенските текстови, а ги одразуваат особеностите на јазикот на средината во која биле создадени и претставуваат значаен изворен материјал. Значењето на жанровската припадност на текстовите ексцерпирали за двата речника е несомнено, особено при изборот на лексичките средства за поточно пренесување на смислата и на содржината, а хронолошката структура на изворите овозможува презентирање на односот кон традицијата како и на специфичните еволутивни особености на лексичкиот систем.

Лексичкиот систем во РЦЈМР³ и RCJHR ја документира хетерогеноста на црковнословенската лексичка норма, ја потврдува присутноста на заеднички архаичен лексички слој, кој претставува дел од великоморавското кирилометодиевско наследство, а од друга страна укажува на специфичните особености на лексичкиот систем на одделните редакции, на контактот со писменоста од други словенски средини. Се со-гледува и влијанието од несловенски средини, на пример во хрватските текстови преку присуството на заемките од романско ariol и унгарско

¹ Картотечниот фонд ги опфаќа ракописите од евангелијата, апостолите, псалтирите, паримејниците, во електронска форма и коментарот кон псалтирот, триодите, мијејтот, прологот, паренезисот, дамаскинот. Скратениците на ракописите и библиските места се прифатени според овој Речник.

² Картотечниот фонд ги опфаќа ракописите од XI до XVII век, глаголски фрагменти датирани до крајот на XIII век (фрагменти од апостоли, мисали, бревијари, хомилии, апокрифи и легенди), најстарите глаголски текстови на мисали, бревијари, псалтири и делови од глаголски зборници пишувани на црковнословенски јазик.

³ Посочувањето на контекстите коишто го илустрираат значењето во трудот се врши на два начина, што е во согласност со лексикографските принципи за *Речникот на црковнословенскиот јазик од македонска редакција* според кои цитирањето се врши со помош на податокот за библиското место (кај библиски текст), односно за листот и редот во ракописот (кај небиблиски текст) и за изворот во кој се наоѓа примерот (сп. РЦЈМР 2006: 173), а за примерите од хрватските црковнословенски текстови според принципите на *Речникот на црковнословенскиот јазик од хрватска редакција* со податокот за листот и за изворот.

потекло *beteg*, во македонските преку грчките заемки, коишто се карактеристични и за анатомската лексика во хрватските текстови. Преку подновената лексика се следи и влијанието на народниот говор.

Средновековната медицинска терминологија е поврзана со народните сфаќања за органите на човечкото тело и толкувањето на нивната функција, за болестите и нивните причинители, за симптомите, начинот на пренесување на одделни болести, за лекувањето и исходот од него.

Предмет на нашиот интерес е и именувањето на деловите од човечкото тело, лексичката и зборообразувачката варијантност. Со оглед на тоа што називите со кои се именуваат деловите на човечкото тело му припаѓаат на основниот лексички фонд, нивната семантичка содржина и на историски план се реализира со потполна еквивалентност и во македонските и во хрватските текстови. Најголем дел од речничкиот фонд од областа на анатомската лексика има општословенско и прасловенско потекло: *глава*, *тѣма*, *моѣгъ*, *брѣда*, *ѹѣста*, *ȝѣбъ*, *око*, *ȝѣница*, *ѹѣбо*, *шиꙗ*, *грѣло*, *грѣтань*, *грѣбъ*, *ѹѣбро*, *срѣдьце*, *ѹѣбъ*, *слѣзена*, *ногъть*, *ѹамо*, *лакътъ*, *глѣзънъ*, *пата*, *коꙗ*, *кость*, *кրѣвъ*. Дел од називите се грцизми: *ѧѳедронъ*, *брахионъ*, *диафрагма*, *метафрена*, *стомахъ*, *сплина* итн.

При споредбата со потврдените називи во хрватските текстови: *bedro*, *bokъ*, *brada*, *viê*, *vratъ*, *vѣžda*, *vѣždica*, *vѣko*, *vѣica*, *glava*, *glezna*, *golѣnъ*, *grѣlo*, *grѣtanь*, *desnica*, *dlanь*, *duša*, *dušnikъ*, *ezikъ*, *žльčь*, *zubъ*, *zѣnica*, *koꙗ*, *kožica*, *kostъ*, *kгvъ*, *kri*, *lakъtъ*, *lanita*, *ledvi*, *ličnici*, *lice*, *lono*, *lѣvica*, *mozgъ*, *nedra*, *noga*, *nozdrъ*, *nosъ*, *nohъtъ*, *obrazъ*, *obгvъ*, *око*, *organъ*, *pazuha*, *paљcъ*, *peta*, *plesnѣ*, *plѣtъ*, *prѣsi*, *prѣstъ*, *pиръкъ*, *rame*, *rebro*, *ruka*, *ručica*, *slina*, *srydce*, *sъsъcъ*, *stegno*, *stopa*, *strukъ*, *trbuhiъ*, *trupъ*, *tѣlo*, *tѣme*, *udъ*, *usta*, *utroba*, *uhо*, *hrѣbъtъ*, *cѣvanica*, *čelo*, *čeljustъ*, *črѣvo*, *črѣsla*, *šiê*, *šuica*, *stomahъ*, *ѣtri* (*etri*), се изделуваат неколку зборообразувачки варијанти карактеристични само за хрватските текстови *vѣždica*, *vѣica*, *ličnici*, *tѣlce*, а останатите лексеми се заеднички за двете редакции.

Синонимијата е потврдена во македонските текстови и тоа на пример преку следниве синонимни двојки или низи: *вѣла* – *шиꙗ*, *стомахъ* – *сїорище* – *желѣдакъ*, *жтроба* – *ложесно* – *плодова*, *дробъ* – *атро/атра*, *слѣзена* – *сплина*, *ѹѣбъ* – *жтроба*, *лѣвица* – *шогица*, во хрватските преку: *viê* – *šiê* – *vratъ*, *lanita* – *ličnici*, *lѣvica* – *šuica*, *utroba* – *ložesno*, *bedro* – *stegno* – *črѣlo* – *ledvi* и др.

Медицината од своите почетоци и низ вековите се развивала како емпириска и како магиска, а најраширано било сфаќањето дека болестите се производ на делување на зли сили. Духовниот начин на лекување бил заснован врз вербата во лекот и во оној што лекува, а се состоел меѓу другото во верувањето во исцелителната моќ на молитвата, на светите мошти, на светите води итн. Сличностите од областа на народната медицина кај јужнословенските народи во голема мера се засновани на сличните претстави за болестите и верувањата за начините на нивното лекување, како и на сличниот социјално-економски развој. Како резултат на меѓусебните контакти на балканските народи, широко се распространети и одделни магиски методи на лекување.

Баењето (лекување со магии) е архаичен остаток од магиските дејствија и е вид тајно дејство против злите духови, стравот, болестите, душевните или психички растројства и др. Во доменот на магијата спаѓаат и гатањето, односно исцелителството. Гатањето се поврзува со пророците кои ги користат магиските елементи. Тоа било користено во средновековната медицина и имало пред сè тераписки, а помалку профилактички карактер. Луѓето верувале во мистичните причини за болестите, па магиските дејствија за средновековниот човек честопати биле единствен начин за борба со човечките болки и страдања.

Се изделуваат повеќе називи со значење ‘магија, гатање’ во македонските средновековни текстови:⁴ влъхвование, влъшвение, влъшвъество, влъшьствие, влъшьстие, влъшьство, уарование, уародъание, на пример послушахъ же ѿго зане на дълъгъ вѣмени влъхвованиемъ ѹжасаше ихъ A8,11 Karpъ влъхвовъ Slep, корениемъ Vran; да не речеуте яко ѿ влъхвование сътворихъ ии силою бъогъа моего 187г4 Ktp; своя вльшвениа на когождо нас наноса 87г19 Les; ты съ некое влъшвленіе сътвори да покорит се покелѣніемъ нашимъ 185г19 Ktp; испльни са ȝемлѣ ваша вльшвениа Is2,6 Orbъ влъшвениѣ Grig; и не прибѣже къ бъогъоу ии вльшъства искааше comPs88,44 Pog; можъ же неѣкни юлида глаголиемъи въсхотѣвъ ѿю и не полоѹчиши хотѣни ѿю уае вльшъствомъ прѣдѣлѣти ии 29г11 Stan; неизречеънъиимъ сѫдбамъ ажже 8тракеникъ вишикъ уарование 8г13 Zag; не бои са вѣра ... не трѣбоуетъ желеꙗ ни болѣзнаго жеженіа ни люта уар-

⁴ Зад аглести загради ҆ се посочуваат лексичките или зборообразувачките варијанти, односно разновидности во соодветните контексти од различни извори.

ВАНИА 116v22 Les; **ѡриџак** са словомъ ј веќокож չлыж веши непрїаӡнииниј любодѣанїа неукистоты չависти разбож лъж татви չародѣанїа 305v26 Les, а исто така и во хрватските: vљhovanje: ёко napљni se lêki i прѣде z(e)mла ih vљhovani inopлеменик' BrVO 18a, BrVb₁ 10a; vљšvenie: (mn)ogie pri t' ot oca ... vљšve(ni) svoimi FgPis1d; vљš'stvie: что si h(rѣst)-ьні su e s(ve)toskvrnni vla stviem' ba ni  v(ъ)sъ rod'  (lov c)ski k' seb  povinu e BrVat₆ 198a; vљš'stvo: saula g(lagole)tъ vr(a)gi bo poprany b(i)st' i ne prib ze k' b(og)u na vл(ъ)s' stva is'ka e PsFr 74a; չар nie: I o e ako gdo չто vazm  na grob  ili iz groba ili kost'  (lov c)u vaz'm t' iz' groba i t mi r c'mi i stvarmi stvorit' չар nie CPet 145v.

Залуѓето што поседувале моќ да прават магии во црковнословенските текстови се скреќаваат називите влѫхъ, коренитъцъ, չародѣи⁵ ‘маѓепсник, врач, гаталец’, и влѫховальница, вражалъница ‘гатачка, волшебничка’. На пример во македонските текстови ги бележиме: и обрѣтоста етера влѫхъ лъжа прокорока июдеа A13,6 SlepII коренитъца Ohr; глаголетъ во ј влѫхъ и еретикъ չловѣрніхъ иշевити вѣрнааго comPs139,5 Bon; противлѣаше сѫ имъ елзма коренитецъ A13,6 Ohr; չародѣемъ и еретикомъ չълла пишжимъ comPs67,31 Bon; хълникомъ рѣтникомъ. Կիրոդѣем չажшъ во са вѣдъскрѣниемъ христојевом comPs62,12 Bon; ни рабъ єсмъ быль ни тать ни չародѣи ни пакы съгрѣшихъ 259v15 Les; и ѹци ємъ понеже царь не имать оупованїе на бояга нъ на єдини влѫховальници г҃ѣшнои женѣ 233r21 Krn; и посла չлковѣцы поити оу єдини вражалъници да вѣпросетъ ю аще хощет вѣстати 233r16 Krn, во хрватските vљh'vъ, vљhвъсь: narodi же vidѣvше pavla privedena na sudi e vљp hu vљh' est' pogubi i FgTh 1d; rekosta voina k nemu ni eso e ne stvori seb  zla dru e dobro ibo vlhva ta sd  esta FgPass 2b; s(ve)ti ipolitъ otv  a sie stvori  ne ёко vlhavъ нъ ёко h(rѣst)-ьнінъ BrN₂ 466d, BrLab 105d, vљh'v' BrVb₁ 30b, BrVat₆ 154d, BrPm 249d; obr ete в ni  desetero ve e vrlhu vs hъ kobnікъ i vл'hvась BrVO 437b.

Врз основа на анализата на хрватските текстови најчести се образувањата со основа vlhv-/влѫхъ-: vљhva, vљhвъсь, vљhvinikъ, vљhвica, vљhovanie, vљhovati, vљh'vъ, vљhвъсь, vљšvenie, vљšvenъ,

⁵ МИКЛОШИЧ (1963: 1110) ги регистрира зборообразувачките разновидности: չаровъникъ, չародѣи, չародѣиникъ, չародѣицъ, չарооба ъникъ, չароотра ъникъ, չаротвѣръцъ со значење ‘маѓепсник, волшебник’ и չаровъница, չародѣица со значење ‘маѓепсничка, волшебничка’.

vљš'stvenъ, vљš'stvie, vљš'stvo, vљš'skъ, што се потврдува и во македонските примери: влъховалъница, влъхование, влъховати, влъховъз, влъхвънъ ‘маѓепснички’, влъхвъ, влъхвъение, влъхвъство, влъхвънъ, влъхвъство, влъхвътие, влъхвъство.

На пример во македонските текстови се следи нивната употреба во: симонъ прѣждѣ бѣ въ града томъ вльхъвоу 177г8 Karp; шклеветани бивше царевы љако вльховим ходожъством үюдодѣиствїа твореши 186а31 Vtš¹ вльхъвъстъвъноа 258v7 Stan; възратив се јединъ бѣсъ видѣ въ видѣв же киприанъ љако нијuto же оуспѣхътъ вльховнаа хитростъ 29г14 Stan; кръсти се и иждеже вльховни ѹ книги 29г15 Stan; тогда царъ видѣ үюдօ прѣвѣже ѹ оудиби се потом глагола влъшено дѣло есъть 187v3 Krn; да раздрѹшет се хитности єго ... или иные нѣкые влъшени хитности 185г22 Krn; есъть զде царъ үлковѣкъ хитрацъ въ влъшебни хитности 185г12 Krn; бывша къ цѣсаареви љако въльхъвъстъвъноа хит'рос'тина исъцѣленія творита 258v7 Stan² вльховим 186а31 Vtš.

И во хрватските текстови е потврдена употребата на vлъhvovati: reče imo imeni i po starisini k(a)ko ki roen' e(stь) i k(a)ko vlvue času srebrnu COxf 21b; vљšvenъ: m'nu da premoženi esmo hitros(t)iju vљš'venoju BrN₂ 461b, BrLab 98b; vљš'stvenъ: aće li sego ne stvorisi vižđe hitrostъ tvoju vлъstvenuju BrN₂ 145a; vљš'skъ: i v'sla ē paki v t'mnicu i vљš'skom' zlohitriemъ izběžasta ot ruku moje FgPass 2a; s' děv'lom' po hitrosti vлъsaskoi običaem' govoraše CPar 150r, а синонимните односи се изразени на пример преку ariolъ – vražitelъ – žgъsъ – kobnikъ.

Во услови на непознавање на природата на заболувањата, особено на оние што не се манифестираат со некои јасни и видливи симптоми, една народна дијагноза опфаќала повеќе болести со слични симптоми, што особено се однесува на заболувањата на внатрешните органи, а со ист назив на болеста се означуваат различни здравствени проблеми.

Во текстовите мошне често се употребуваат лексемите валии,⁶ ба-ление со моравско потекло, како на пример во: цѣлоуеъ въл лоука валии възлюбенъ и димасъ С4,14 Ohr³ врауъ Slep; еда мртвимъ створиши

⁶ Лексемата валии се смета за моравизам (РУСЕК 1969: 152). Кон XI век оваа лексема добива ново значење ‘маѓепсник’ и го предава и грч. ἡατρός, ἐπαοιδῶν (ЛЬВОВ 1957: 31–46). Како потврда за тоа дека валии е првична лексема Јагиќ (1918: 324) истакнува дека во старословенските ракописи се познати и образувањата валиство и оубаловати, но не и врауство и съврауевати.

УЮДЕСА ли балија въскрѣсать Ps87,11 Pog¹ врауеke Воп; мртви иже живота не имѣтъ видѣти и балија не имѣтъ въскрѣсити Is26,14 Pog¹ врауеви Воп; балениѣ благоудѣтъ избавителъ мои истауажи творѣшъ уюдеса и знамениѣ ѿграңък недѣгы ицѣлѣк болашихъ 185v8 Zag¹ цалениемъ благодати 150v12 Hlud; во хватските: nѣstъ mudrihъ v1'havъ на balii gazarin'sk' silu vzzvestiti c(esa)ru BrVO 438c, кобникъ BrVat₅ 233d, BrN₂ 253b.

Исто така во текстовите се потврдени и голем број образувања со основа **врау-**⁷/ **vраč-**. На пример во македонските текстови ја бележиме употребата на: врауевънъ, врауевание, врауевати, врауевъ, врауевънъ, врауевъскъ, врауевъскъ, врауевъство, врауевъствовати, врауъ, врауъба, врауъскъ, врауъство, изврауевати, во хватските на: врачба, vračevanie, врачење, врачи, врачи, врачи, врачи, врачи.

Употребата на овие лексеми ја документираме преку следниве контексти: прѣмѣдра вселенѣи врауа ѩ екога приемаша врауевати 83v7 Ohr; стражи ѹници посты пришедъ ѿзлобеніимъ ѩ граѓа врауевати са 60d37 Orb¹ врауество подаваєть 51v6 Zag; сквачти вѣше ѩ александрија врауъ хитростнија враујуја же тоуне въкоупѣ же оучаше люди христојевѣ вѣре 130r2 Stan; единъ ѹковѣкъ զրещи врауа како и съ коимъ былиемъ враујуја и даѹујаєть и шкъ 95r24 Krn; въсегда имаше христоја дѣиствокујша въ вас сквачти беſребъници и уюда дѣиствјете въ мурѣ болешен исцѣлюјете ибо врауевствоваше! 184d2 Vtš; ѩзби приемъ изврауевавъ 50v23 Zag; изврауочи нашъ болѣзни исцѣлителої 4v24 Zag; а неисцѣлимомъ стражији ѿдржима изврауева нетолма хитростнија юлма мколитвои 256v16 Stan; ик ты пришедъ иже ѩ макариж масло излијавъ изврауева христоје 219a4 Orb.

Покрај врауевание: благодѣско ... ислѣди на ны твое врауевание прилежание ико ѹковѣкоколюбецъ 103d1 Orb¹ врауевное прилежание 29r2 Hlud; сквачти ѩвѣща врауеванїе слѣпимъ исцѣленїе немошнимъ 186b3 Krn; исцѣленїе болѣшиимъ врауеванїе слѣпимъ исцѣленїе немошнимъ 186b3 Krn; исцѣленїе болѣшиимъ врауеванїе недоѹжнимъ 138r22 Krn; врауеванїе беѹьмьздно болѣшимъ 189c23 Vtš; со значење ‘лекување’ се употребуваат и лексемите врауевество, врауъба: врауевство дѹшамъ

¹ SJS (I: 222–223) ги бележи: врауевание, врауевати, врауевъ, врауевънъ, врауъскъ, врауевъство, врауъ, врауъба, врауъено, врауъенъ, врауъство.

стежавшe вожствени храм наш въ нъже притекаюm богоносни бесребъници мколиte христоa бoга гръхом wставленie подати 185b13 Vtš; неджгоужша гръхов ицъли богофородице и злыихъ дѣль болѣзни исцали врауба покаяния подаждим ти христоa бoга господи помилуви 43r19 Rdm; и былие ми дажь врауъбъ 82r22 Bт; болѣшиим врауба 213r13 Krm; а изразот врауство подавати значи ‘лечи, лечење’: строасть 8вица посѣть пришедъ шмрдякаеме са ѩ гръхъ врауство подаваєть 51v6 ZagII врауевати са 60d37 Orb.

Зборообразувачката варијантност се пројавува и преку придавските образувања врауевънъ, врауевънъ ‘лекарски’: врауевънъ въо пръвъке накаџаше съе добре. wистисте върою въторо же паки докъховно 184b24 Vtš; и неислѣднъкъ твоj милюсьти излѣи на нъ твоe врауевное прилежание яко уловѣколюбецъ 29r2 Hlud врауевание 103d1 Orb; аще хотѣше разболѣти се когда не ищеше врауя ни же былїа врауевна тѣкмо припадаше къ иконѣ архистратига михаила и оуфрауеваше его 241r8 Krm; како и врауевъскъ, врауъскъ: врауавскихъ вили 186b14 Vtš; по слѹчаю врауавскъ 95v7 Krm; слышавъ съветыи дoreфи и шт(и)де ѩ тира и доиде страны враускыи и ... ѩ идолослѹжителъ съмъръти не оуфѣжаєть 35v13 Stan. Со врауевъската философия се означува ‘медицина’: мжчукенъца юкате-рина бысть ѩ алекандрия дъш(и) василиска нѣкојо богоата и славна и красна зѣло хытра сѫши и наоѹчи са юлинистъи книзъ и бысть мждра рече граматикии и ритории и врауевъскъя философия и глаголаше всѣми языки 72v14 Stan. Лекарското искуство обично се именува со синтагмите врауевна хытростъ, врауевъска хытростъ, врауъска хытростъ, врауъско хъдожество:⁸ съветаа զинада пръвъкъ дръжаше врауевъни хытости по сѣмь wстави имѣниe своје и сестроу и въшъдши въ гороу нѣкою вниде въ пещероу 37r26 Stan; насыуе врауевъскыи хытости и исъцѣлѣваше нemoшныи и винои оууаше и христоу върѣ и кръшаше и 134v23 Stan; прѣбываеше же въ врауъстъи хытости въ цѣсаство же дишклитии 305v4 Stan; хытростни врауъскаго хъдожества 305v7 Stan; наоѹенъ же бысть оубо врауъскому хъдожеству 206ab Vtš.

И во хватските текстови ја регистрираме употребата на лексемите *vračba*: twoego ni dêlaniê m(o)l(i)ty te g(ospod)i i vračba ot grêh' da očistit'

⁸ Сп. МИКЛОШИЧ (1963: 798) ремъство, врауевъно ремъство ‘лекарско умеење, искуство’: врауевънаго ремъства дръжаше се, врауъ хытъ ремъствомъ.

MNov 137b, MLab 117a; врачење: и си џастни ml(a)d(ê)nci roeni tiodoroju s(ve)tihъ pisamъ nauč(e)ni suč dêlomъ m(i)l(o)sti врачење BrVat₆ 175c; hitrosti врачење BrVb₄ 58d, BrPm 267c; врачење: и си џастни m(u)č(e)n(i)ci roeni тeодороју s(ve)tihъ pisamъ nauč(e)ni suč dêlomъ hitrosti врачење BrN₂ 487b; врачење: да сими veće omrazit se имъ не врачењемъ от neg(o)že iscélahu se BrVat₅ 112c, BrN₂ 116c; врачи: и êzva semrti ego врачена b(i)si BrN₂ 137d; i rana nadimajući se nêstъ obezana ni врачена balstvomъ ni opravlena olêemъ BrVat₅ 2a, BrN₂ 2a; luka врачи an'tiohiênomъ ibo ego pismi врачет' se гръци BrN₂ 493d, BrVat₆ 193a, BrVb₄ 68a; ličet se BrBar 443b (сп. и врач'stvie rasutié ‘смртоносен отров’: nêst bo v nihъ врач'stvie ras'sutié BrVat₅ 181d, врачastvié rassutié BrBar 274d); врач'stvo ‘лек, лечење, лекарство’: trepetivomu врач'stvo savsima napisuet' se BrPm 141c; prinesi n(a)mъ врачstvo primirenié BrN₂ 483c, BrLab 125c; s(ve)tihъ pisamъ nauč(e)ni suč dêlomъ hitrosti врач'stva BrLab 133b; врачи: ‘лекар, лек’: ne trêbujut’ zdravi врача na bolećei MVat₄ 213d, MNov 222c, MLab 183b (L 5,31); neprazdna sego trepetivago ni utruždena врачи e(stъ) BrPm 141b, BrVat₅ 147d, lêkariê BrVO 309d. Синонимите односи се пројавуваат преку balii – lêkarъ – cêlitelъ.

Со честата употреба се изделуваат називите со поопшто значење, на пример: болѣзнь ‘болест, заболување, изнемоштеност, слабост’:⁹ и жены нѣкыя же вѣжъ ицѣлені ѩ дѹгъхъ нєуисть и рѧнъ и болѣзни L8,2 RadII нєдѣгъ Kрр; үлко вѣжъ въ Ѣзвѣ съи не вѣдзи носитъ болѣзни ѩко оуфрати са лице его Is53,3 Grig; обрашѣтъ за покой болѣзнь за смѣхъ плауъ 282r7 Les; крѣпостъ бо и добrottъ измѣноуетъ старость и болѣзнь славж и боягатство разарѣеть съмрть 21v18 Les; ӈкина егда те рождахъ не имѣхъ болѣзни ӈкина двое болѣзни имам въ мѣсто радости имам съи не моя пеуаль въ мѣсто бескелїе горесть 85r21 Krm. Лексемата болѣзнь се употребува и за ‘психичка состојба’, доушење на болѣзнь/болест’ се однесува на ‘душевна, психичка болест’. Ќе ги споменеме и синтагмите

⁹ Покрај тоа имаат и значење ‘болка, страдање, мака, тага’: ω οπτύγε αζъ εємъ винна болѣзни твоен и риданио 268v9 Les, ‘физичка состојба’: юко ѿскадѣ болѣзни жivot мои и лѣта мои въздвиганиемъ Ps30,11 Bon, аще же въсе тѣло вънѣ прилоуѓути са малаго оуда болѣзни не можеши трѣпети что створимъ егда ве се тѣло въложено бѣдеть въ пламенъ шгнъни 209r14 Les, юко дѣбваја обрећте са въ үрѣвѣ имажи и вез болѣзни рождаши младенца 125v16 Zag, аще во ѿставиши вез поуждаж или вез болѣзни оуслышиши реченое въ флагѣ 23r26 Les.

во кои е содржана дополнителна информација за болеста болѣзнь съмртвотоносна ‘смртоносна болест’, болѣзнь велика ‘тешка болест’.

Во текстовите ги среќаваме и називите болѣниe, болесть ‘болка, болест, страдање’: лаz[ар]ова стажимь болѣниe яко да на нас исададише 121r12 Zag¹⁰ болѣзникъ болѣзнь 101r10 Šaf болѣзнь 132d4 Orb; разболѣ се склонъ вдовици ѿнон и болѣсти ємъ бѣ къ съмрти 105v20 Krn; исцѣле јш болѣсти своен 241v8 Krn, въста јш болѣсти єго 45v13 Krn, въ болѣсти єи ѿнеме 245v1 Krn.

Со својата фреквентност се изделува и моравизмот неджг¹⁰ ‘болест’: исцѣлѣхъ всѣкъ неджг Mt4,23 Rad; исцѣли многи неджнија имажија разлиунџиа неджги Mc1,34 Dbj¹¹ азами Rad; азъ же въ неджзѣ јхождј 180r6 Zag; приспѣ гксподъ къ ѿкуи кашели исцалити неджги 148r2 Hlud; ини же исцѣлевалахъ јш недончѣх 188r8 Krn; нитоје јесть житїе се тъкмо сльзы и болѣзни ... и траѹди старостъ и недончи 232r16 Les; и всѣкъ неджгъ кањш Ѽлбнији иже єдва ицѣлѣте самъ єго ицѣлѣте 131r15 Les; јерати неджгъ имже бѣ пожеженъ 238r2 Les; аще хошени јш неджга ицѣмѣнити са тројратъ призови леѡнтијева ѕкога на помошь 249r13 Stan; прииде на исцѣленіе и исцѣливъ и и јш неджга свободивъ и 249v9 Stan; даји пријемши исцѣленію и всѣкыја исцѣлѣше неджги 200r17 Stan; и Ѽдраји бывъ и проходјда[ше] всѣкъ неджгъ и всѣкак љаж цѣла 260r11 Stan; во хрватските текстови: zahodeću že slincu vsi imuće boleće različni mi nedugi privoždahu e k nemu on že na kogoždo ih rucē vzlagae cêlaše e MVat₄ 49a (Lc 4,40); E(van)j(eli)ē ot l(u)ki V (o)n(o) vr(ē)me Prizvav' is(us)ъ oba na dete (!) uč(e)n(i)ka svoē da im' silu i vlast' na vse bësi i nedugi cêliti MVat₄ 129d (L 9,1); Uzrêvže ju is(us)ъ priglasi ju i r(e)če si ženo отрућена esi ot neduga twoego MVat₄ 152a (Lc 13,12–13).

И лексемата врѣдъ е потврдена со значење ‘болест’, но и со значење ‘рана, загуба, телесна повреда’: юлико прѣслѣшанїе на веде на ўловѣка рани љазеzi и врѣдзї comps70,20 Bon; дѣвчице миљкостијима ѿчима въсего врѣда иzbavi и противныхъ врагъ и невидимыхъ 199v11 Dčn; яко ѕкогу везъ всѣкок скрбни и врѣда пожижъ съ ними comps58,5 Bon; и стрѣгани бывше паки же прѣбываши везъ врѣда 311r5 Stan; велики врѣдъ ўловѣчъски 213d11 Orb¹² велики строѹпъ ўловѣчъ Zag; и јш врѣда

¹⁰ МИКЛОШИЧ (1963: 426) ги бележи и образувањата неджина, неджие, неджинъ, неджълија, неджгоположници, неджъници.

лютаго иžбави мкојитвами си мкилко>срди€ богонекестьна 137v15 Zag; и се јаžви сјть и врѓдь множъс^тво 91v18 Zag II стрѹпи и гнои и болѣзњь 110d18 Orb стрѹпи и гнои 76v16 Šaf; вјоже мкилко>стиве гксподи моенго срѓдаца јаžьви ѡчиши покајанием помаžда ми врѓдь съгрѣшихъ тєгѣ помкилочи ма 75a5 Orb, во хрватските текстови: vrêdit: нь obakъ огып' ne vrêdi ih' BrVO 37d, BrVb₁ 27b, BrVat₅ 20b, BrN₂ 20b; vrêdь: bêahu је i solomunovi knigi lêčbi radi mnogih' vrêdь pripisani cr(ь)kvenêem' prazê BrVO 328d; vrêdьnъ: sluga је eterь pritekъ ute večeslava v' ruku sa је vrêdan' si rukoju pućь bratra pobêže k' cr(ь)kvi BrLab 135b; vrêždenie: hoždahu въ ogni nevrêždeni i b(ог)a bez nied(i)n(a)go vrêždeniê hv(a)lahu BrN₂ 447a, BrVat₁₉ 317a, vrêjeniê BrPm 233c.

Со истото значење се употребува и аža: исцѣли многи неджги имаша рачлиунами аžами и бѣсы многи изъгна Mc1,34 Rad аžж Krp II неджги Dbj; и аžы нашж понесе Mt8,17 Mkd II болѣзни Rad; ћ жид[о]јъ патъ կратъ и [ ] ѿетъїридесате се єне єдинож въ аžахъ 2C11,24 Karp, во хрватските текстови: êzva: On је reče imъ' (!) ače ne viždju na ruku ego êzvi gvozdin'nie i ne vložju prъsta moego въ êzvu gvozdin'nuju i ne vložju ruki moee v rebra ego ne imu vêri MVat₄ 171d (J 20,25); egože êzvoju iscêliste se MVat₄ 118b (1P 2,24); êzviti: Ta је êzvlen' b(i)si za bezakoniê naša i pobolê za grêhi naše Nakazanie mira našego na nem' i ranoju ego iscêleni esm' MVat₄ 83a (Is 53,5); I kopem' svoim' êzviše me i st'rše se vse kosti moe MVat₄ 224c (Ps 68,22); êzvъnъ: i d(u)še êzveniň vap'etъ BrN₂ 214a (Job 24, 10–12).

Потврдени се голем број лексеми со кои се укажува на општата состојба на болниот, на симптомите на болеста. При односот кон болестите се изделуваат телесни наспроти душевни болки. Има синтагми со различен степен на конкретизација на значењето, како на пример мала болесть ‘тегоби што не се вбројуваат во заболувања’, велика болесть ‘падавица, епилепсија’, давна болесть ‘хронична болест’, болесть въ главѣ, болесть главна ‘болка во главата’, болесть тѣлесна ‘болест во областа на градниот кош’, болесть острѣ и съмртвънѣ ‘акутна, смртоносна болест (епидемија)’.

Од коренот бол- се изведени бројни образувања и во македонските и во хрватските текстови, на пример: болѣзњи, болесть, болни, болѣзници, болѣзно, болѣз(нъ)новати, болѣзњи, болѣз(нъ)но, болѣзњици, болѣз(нъ)нѣ, болѣзњи, болѣти, префиксираните възболѣти, поволѣти,

разболѣти са, сложенките многоболѣзници, ногоболие¹¹.

Примери во македонските текстови: болън: когда је те видѣхомъ болъна или въ темници и придохомъ к тебе Mt25,39 Rad; и приведош ємоу вса болниж Mt4,24 Крпј болашкј Rad; пришел єси мирилко сръде болниж ицѣлити 223c22 Orb; наѓи да видѣемъ алунїе да наситимъ жедниє да на- поимъ болне да посетим 110v3 Kpn; болѣзници, болѣзници: въ дърни въ урѣкошибаденїа здрави а въ пощници же моколихтивахъ болѣзници 92v25 Les; сїа ... шадъ въ римъ къ царю тиберио идѣже имѣше болѣзнико единооко 100r1 Kpn; болѣти: аще болитъ кто въ вас да призоветъ покопа цръквеноезнici и да моколихти вътворатъ надъ нимъ Ja5,14 Ohr; бѣсѣтъ же въ времѧ оно болѣ езекиѣ цѣсафор до съмрти Is38,1 Grig; вѣнкаа болишка ANNA имѣнемъ єи и таже болѣше многко дондѣже приспѣвши къ съмрти 245r26 Kpn¹², префиксираните форми възболѣти (са): жидовѣстии людие огъратъ и възболатъ· иако и жена раждажжи comHab3,10 Bon; възболе се можае до съмрти и никто же вѣра не ѿбрѣте сїе исцѣлити єго 240v12 Kpn; един же дърни възболѣ се множае и по обѣици иже имѣаше припадѣ пакы къ иконѣ архагг҃еяла михаила и иже помоши 241r8 Kpn; поболѣти, поболити: и иакоже видѣ єго издалеуе аще поболѣ сръдциемъ иако принесе єи иако мажъ єе и хотѣши ємъ вѣседовати 260v10 Kpn; по сиѣ поболѣвъ съ миromъ скончя са 170r23 Stan; не съпострадоуетъ съ съгрѣшажшимъ не поболитъ съ падшим са· ржки не подастъ 160r14 Les; аще видитъ пѣчална не прѣзираеть єго нь и съ ними поболитъ 168r3 Les; поуто хоулиши мнишъское житије и не хошеши въ немъ полжевати са ни поболѣти и докумши своен 65r22 Les; разболѣти са: разболѣ се склонъ вѣдовици оно и болѣсти ємъ вѣ къ съмрти 105v20 Kpn; и ѿ вини таковыи разболѣвъ са и помысливъ ити къ юрийској поу да исцѣлѣиетъ 83v21 Stan; разболѣ се и призыва штъца својего и исповѣда се глаголиши аз ѕесмъ дъши твои 24v14 Stan.

Во хрватските црковнословенски текстови ја документираме

¹¹ Сп. събесплоднѣ зра многоболѣзници докумши мож єще прѣбываишъ христе не постѣци мене иако неплоднка смоковници оно аже проклати 102a21 Orb, и болѣсти многије подаваше калогеромъ и пауе же ногоболие твораше 244v13 Kpn.

¹² Покрај наведеното и со значење ‘тагува, се грижи, страда’: болѣх бо прѣжде и адамъ пакы бола и жидохъ comPs38,3 Bon, се жѣтъци твои и азъ болаши искашовѣ твои L2,48 Mkđ скрѣбаша Dbm, скрѣбаше Kraf, и докумши бо и жтрова болѣаше comPs30,10 Bon, болѣвъ на кръсътѣ уловѣка ради болѣ comPs107,9 Bon, со значење ‘има болка’: се бо та оудове науашъ болѣти ѿ троудовъ неси и паѣвѣкнъль и єще работати 11r23 Les, бишъ ма и не болаихъ Pr23,35 Grig.

употребата на bolníkъ, bolъ, bolъnъ, boléznivo, boléznivъ, boléz'нъ, boléznyнъ, bolénie, boléti. На пример потврдени се лексемите bolníkъ: činъ dati bolniku t(ê)lo h(rъsto)vo ... poidutъ k bolniku sa svićami RitSegn 23v; bolš: edan' ptič' pus'ti prohod svoi tr vpadê va oči sel'věkiju i b(i)si nemu bol' ljuta kako ne nadеeti se emu života svoego CPet 221v; bolъnъ: boln' běh' i poséтиste me MVat₄ 30d, MNov 32c, MRoč 25b, MLab 30b, (Mt 25,36); boléznivo: telo podviže glavu hoteći govoriti i vele bolez'nivo poča uz'dihatи COxf 9c; boléznivъ: boléz'nivi zdravi vstajutъ BrN₂ 429a; boléz'нъ: bolézn' ego bě krépka zélo MVat₄ 59c, MNov 61b, MRoč 50c, (3Rg 17,17); boléznyнъ: porazi iova gnoem' boléz'nomъ ot nogu do gl(a)-vi BrVO 378c; ljutimъ BrVat₅ 187b, BrN₂ 205c (Job 2,7); bolénie: slad'ko něcto b(og)u n(e)b(e)skago želéniê boléniem' utegaem' BrVO 75a, BrVat₅ 45c, BrVb₁ 58a; boléti: eeže brat' lazar' boléaše MVat₄ 59d, boléše MRoč 50d, BrN₂ 97c, boléše MNov 61c, BrVO 205b (J 11,2).

Репертоарот на лексемите со кои се именува конкретна болест е многу мал и главно се однесува на небиблиските текстови¹³, освен на пример називот **проказа** кој е потврден и во библиските текстови. Се среќаваат на пример и називите за болестите на кожата **сврзез**, **сврлез**, **сврзене** ‘свраб, јадеж’, **проказа**¹⁴, **прокажение** ‘лепра, краста, шуга’, **краста**¹⁵, **крастица** ‘краста, но и ‘големи сипаници’¹⁶, **лишай**, **осип** ‘осип, исипаност’, **прищь**, **гноекица** ‘тноење на кожата, гнојница’, **чиръ**, на болести на главата **главоболие**, **главоболене** ‘главоболка’, како и **болесть главна**, **болене/болесть оу главѣ**, **глава съмъшена**, **тажина оу главѣ**, **бръзоглавство**, **несвѣсть**, **оунесвѣщене** ‘несвест’, изразите **съматене** памати, **изгоублене** памати ‘несвест, губење свест’. Значајно место имаат и називите за очните болести, со пообопштено значење

¹³ Наспроти литургиските текстови со поограничен фонд лексеми за именување конкретни болести, симптоми, постапки за лекување, лековити билки итн., лекарствениците од подоцнениот период се значајни извори за овие називи и во македонскиот и во хрватскиот јазик (сп. МАКАРИЈОСКА 2011; PEĆINA, FATOVIĆ-FERENCIĆ i dr. 2009; NAZOR, NAZOR, ŠIMIĆ 2010).

¹⁴ Во ракописите до XIV век обично со називот **проказа** се означува ‘лепра’, а подоцна поретко. Во Хиландарскиот медицински кодекс јасно се диференцирани лепрата со називот **говка** од дерматозите именувани со **проказа** (КАТИЋ 1987: 112).

¹⁵ Според Катиќ (1982: 90, 80) **крастѣ** е назив и за обична ‘краста’, но и за ‘големи сипаници’, **злѣ крастѣ** се среќава и за ‘егзема’.

¹⁶ Катиќ (1982: 55, 89) го посочува називот **богине** за ‘големи сипаници (variola vera)’.

оуиболъ, оуоболъ, оуоболесть, оуъна болѣзнь, болѣзъно око, па маловидъ, кратък видъ ‘кратковидост’, а со бѣльмо (на оуио) и со павлака се именува ‘очно перде’, односно ‘глауком’.

Називот нѣжитъ, нѣжитовица¹⁷ означува ‘тешка, неизлечлива болест’: ўюдо бывшеј ње африки прѣлюбодѣиствокати съ женоја ратаја својого по семја оуѓаџенъ бысътъ нѣжитовицета и оумрѣтъ 205г23 Stan; а трасавица ‘треска’: тресавица есътъ влажеженије срдъцъ и хоштътворити вспаленїе и топлоти 95v12 Krm. Со значење ‘болест, треска’ во Str е потврдена лексичката варијанта траска: ѿ влажни избави мж ја траска 54rmarg. што ѝ припаѓа на народната лексика. Со воднотрѣдовитъ, воднотрѣдови¹⁸ се именува ‘болен од „водна“ болест’: о воднотрѣдови¹⁹ titL14,2 Mkd, додека воднотрѣдови во Dbm; ўловѣкъкъ нѣкы имї водни траѹди L14,2 Mkd; прѣквилажа¹⁹ се употребува во врска со ‘водна болест, воден оток’ и со ‘рак’: и болѣзнь глаголащји прѣквилажж исцѣли и ја колестъниција попранъна ўловѣкъка ѿживи 136v26 Stan.

Ќе споменеме и некои називи со поконкретно значење што се документирани во хрватските текстови, на пример guba, prokaza: iškatelno est' n(a)mъ čto ona guba znamenuet BrVO 339c, BrVb₁ 215c, BrBar 265a, BrN₂ 183d, prokaza BrVat₅ 166c, BrPm 159a; пъ i sego ot gubъ očisti BrVO 339c, BrVb₁ 215c, ot prokazi BrVat₅ 166c, BrPm 159a; ibo slêpimъ nêmimъ i gluhimъ gubavimъ i bêsnimъ ... ego utežani balov(a)niê podajut se BrN₂ 423c, BrLab 53d, prokaženimъ BrVat₆ 112b;

¹⁷ На значењето и образувањето на оваа лексема се осврнува Русек (1982: 634). Значењето на оваа лексема може да се поврзува и со болеста нѣжитъ ‘болест на вилиците, непцата’. Според Катик (1987: 92) и болеста именувана како нѣжитъ означува ‘болка во главата’, но пред се се однесува на ‘гноен процес во увото, гнојно воспаление на внатрешното уво’.

¹⁸ Според Костовска (2000: 58) со оглед на тоа што симптоми на отеченост даваат болестите на срцето, бубрезите или црниот дроб, тука станува збор за некое такво заболување. Сп. Бончев (2002: 82–83, 183) воднотрѣдование, воднотрѣдоватији, водотрѣдие ‘отежнато излачување на урината’, водотрѣдоватији, задръжание води ‘водна болест’. Описно изразување за ‘водна болест’ посочува и Катик (1982: 73) єгда ѿтврети ўловѣкѹ все тѣло и оуи.

¹⁹ Миклошић оваа лексема ја документира и ја определува како назив за ‘водна болест, воден оток’ и како ‘рак’, Срезњевски ја објаснува како ‘болест од посебен вид, рак’. Примерот е документиран за грч. καρκίνος и е предадено со прѣквилажа. Во однос на структурата Русек (1982: 633) укажува дека е сложенка од прилогот прѣкви ‘попреку’ и лажа (< ложити ‘става, положува’), но тешко е да се каже каква болест означува. Миклошић ја определува како ‘воден оток’.

Prokaženi očičajut se Glusi slišetъ MVat₄ 2b (Mt 11,5); sēdit' v domu si-muna prokaženago MVat₄ 88c, BrVO 236c (L 7,37–38); trešlavka, trešlavica: Treti že ubo m(ê)s(e)сь от opsedaniê grada prenemože trešlaviceju BrN₂ 371c; Iže inagdu vshićenъ trešlavkoju poče nedugomъ utruždati se do semr'ti BrN₂ 412b; idropikъ: Iscēli se dropik' vodni nedugъ v nemže kapa-nie kr'vi tēlenoe (!) d(u)še otežčavaše činъ d(u)ha teplotu ugašajući BrVO 342b; trpie: Poneže bo palmaciê sudiju съ vsēmъ domotъ svoimъ k'rsti i senadura simpliciê i dom' ego toli feliciê i съ ženoju ego bland'oju juže ot trpiê iscēli BrN₂ 493c, ot trpie BrVat₆ 193a, BrPm 272c, ot trpiê BrVb₄ 67b, ot dropiki BrLab 143c; straby: I b(i)še on'dê vitezъ et(e)гъ imenemъ provatušь sraba s gnoemъ plnъ Iže bolēz'ni sedan'nimi straēše BrN₂ 493c, s'raba BrVat₁₉ 361c, strabra BrVb₄ 67c.

Секоја болест се манифестира со ‘немоќ, слабост, истоштеност’, а со ова значење се потврдени лексемите: **немоши€, немошъ, немошъство, иžnemоженіе, ослаба, слабость, истощаніе, раслабленіе**. Примери во македонските текстови: прѣукисташ дѣво ти ма спаси моемоу немошию бѫди помошница 122v27 Zag; мѫжъеници господни ѿко ни до конца иžgыиенемъ в немоши 176r4 Hlud; сѣетъ са въ немошъ въстаетъ въ силѣ 1C15,43 Ohr; и во аще и распать бысътъ ѿ немоши нѣ живъ есть ѿ силы бѫожна 2C13,4 Karp; длѣжбни есме мѣ силзни немоши немошънвижъ носити R15,1 Ohr; оѹмножишъ са немошти ихъ по сихъ оѹждришъ Ps15,4 Bon; при авчи кѫпѣли улкобѣкъ лежаше в немоши 145v22 Hlud; ѿко ни до кон-ца иžgыиенемъ в немоши 176r4 Hlud; вѣси бо немошъства моего զыждителю 114r19 Rdm; тако бѫдетъ тѣгостъ докумши твоен и побѣжененъ ти бывшоу оѹниниемъ иžnemоженіемъ 142r12 Les; զде ослаба а тамо же тѣга 119r3 Les; нѣ ни въ бранехъ привидѣниа не оѹстраши са ни ослабѣ 115r18 Les; испльнены во сѧт непріѧзници слабости ѹниїа и жестоты 72v2 Les; хо-щете мож слабостъ оѹтврьдити 157r2 Les; ѿ силажа проказы и раслабленія непріѧзницина томленъ 303v11 Stan.

Со значење ‘ослабува, изнемоштува’ ги бележиме **иžnemага-ти, иžnemоши, отиžnemагати, прѣиžnemагати, ослабѣти, ослабити: вѣмъ Ѳко въсѣузыскаш можеши- не иžnemагаєшъ же ти нїуесоже Job42,2 Grig; и мысль его иžmѣноует са и оѹмъ емоу иžnemагаєшъ 163r13 Les; оѹмрѣть единъ съиѹнъ остави родителема своима въса пеѹаль аще же и живъ бѫдетъ չլո то иžnemагажть ա нѣмъ паѹе же оѹмершаго 67v9 Les; благорѹмѣньства тѣле-**

СНАГО ИЗНЕМАГАЕТЬ БРЪТIT СА ПРѢД ЛИЦI РАДCOУЕТ СА 171v11 Les; сего ради ІЗНЕМОГЖТВ в нижъ мнози ї паджтв Is8,15 Grig; изнемогжт в свѣтѣхъ своихъ и падж comPs26,2 Bon; въ томъ бо изнемогж небѣзпни и бѣси comPs57,8 Bon; тѣло же омрачено неджгочеть дкоуъхъ слово же изнеможе житие оумрощено конецъ при дверехъ 44v24 Hlud; аще и распать бысть ѿ нemoши. нж живъ есть ѿ силы божиа. и мы бо ѿнemагаемъ о немъ 2C13,4 Karp; плача и стена и прѣнемагаж 24d17 Orb; въ скрывехъ прѣнемагаетъ сицевыи 162r4 Les; мы же въ малоє се врѣма прѣнемагаемъ 211v10 Les; ни же прѣнемагаж оустрашитъ са ни же да оубоитъ са 151v8 Les; крѣпъкии нemoшнаго да подыметъ прилежныи прѣнемагажаго да оутѣшаеть 152v18 Les; ти яко нewбрѣташе са мѣсто цѣло на тѣлѣ юго ослабишъ юмоу и въврѣгошъ и въ тѣмницѣ 112r4 Stan; аще оубо ослабѣешъ въ науало помыслу троудъ имѣти имаши и тьшетъ 15r18 Les; и биени вышъ крѣпко тѣмъ оубо ослабѣшъ вијаши и ѿ многихъ мжкъ мжжуќенни вышъ цѣли 155r17 Stan.

Ja документираме и придавката нemoшњи: дкоуъхъ бо бедръ а пльть нemoшњна Mc14,38 Dbm; длжжни єсме мжї силнии нemoши нemoшнїхъ nositi R15,1 Ohr; помилуи ма господи яко нemoштен єсмъ Ps6,3 Bon; аще ли вѣдѣтъ мници нemoшни· или стары вина по єдиной уashi испиат 25b29 Orb; мншго бо нemoшнїе ѿ мѣста оного прихождахъ и исцѣлевахъ моклиютами съвѣткаго 269r5 Krt; нemoшним исцѣленїе грѣшным спасенїе 213r14 Krt; нemoшние исцѣлѣнїе· прокаженїе очищанїе 131r7 Krt; нemoшень бо есть и не имать крѣпость стати прѣд лицемъ 56v13 Dcn II нemoшно бо есть 53r3 Rdm; сам бо нemoшень юстъ и бес силы юстъ влагадишка же нашъ и подвигодавецъ 152v9 Les; на мльвѣ прѣкопрѣкателъ на пѣнїе нemoшень 164v16 Les; множашъ монстыра и гостиницѣ поставивши на оустроенїе нemoшњимъ 101v12 Stan; мкилостиевъ прѣклонителъ оуслишителъ нemoшнимъ ювѣственїи избавителъ 75b31 Vtš; ослабенъ ‘ослабен, фатен’: и кто ѧкърѣпивъ яко богъ ослабена на шдрѣ 220a17 Orb; исправиль еси слакыј христе словомъ своимъ въставъ ѧтвѣди иже въ лѣтѣхъ мнозѣхъ болаща ослабенаго господи и крѣточикахъ збражеваль єс(и) 225b34 Orb.

Богатиот репертоар од лексеми со овие значења е карактеристичен и за хрватските црковнословенски текстови: iznemoči, iznemagati, mledoň, mlohvstvo, mlohavb, malomoć, nemočnik, nemočno, nemoč'tvo, nemoc, nemoc'ny, oslabeti, oslabevati, oslableny, oslablati, oslabiti, poslabiti, slabiti, slabost, итн. Во хрватските: iznemoči: Kolêne

moi iznemogota ot posta BrAc 26d; éko ne iznemože ot b(og)a vsakъ gl(agol)ъ BrAc 68a; mledъпь: Nada t(ê)lo m'ledno i g'lad'no eeže staros'tiju l(ê)ta iz'lamala BrN₂ 364d; mlohav'stvo: vižd'te pr(a)v(e)dn(a)go léki v tamni-ci t(ê)lesnoi mlohavs'tva zatvorena hoteća otrešiti se BrN₂ 404c; mlohanv': čas't'ni staracъ mlohanimi udi ladajuć' se i čapomъ pod'tirajuć' se načetъ putъ tvoriti BrN₂ 362b; malomoćь: [ ]že nošaše zlato ra[ ]aē malomoćemъ FgPass Ac; nemoćnikъ: Komu pomoćnikъ esi ne li nemoćnikъ BrVat₅ 195d; nemoćno: na lêto nemoćno krvi jun'či i kož'li ostavlati grêhi BrVO 245d; nemoć'stvo: v našem' nemoć'stvê da prospêjutъ v pomoć' MVat₄ 130d, v n(a)šeи slabosti MNov 128c, MLab 104b, n(a)šeи slabosti MRoč 108d; nemoćь: Ihže zap(o)v(ê)dmi povinuet' se nemoćь i zdravie vse is'cêlête BrAc 39b/c; nemoćnъпь: Lukъ sil'nihъ iznemože a nemoćni prepoësaše se siloū BrAc 36b; oslabiti: Dokolê ne prostiši ni oslabiši mnê BrVat₅ 189d; oslablati: Kokoš' vistinu tako oslablaet' nad' ptênci svoimi BrVb₁ 123d; oslablenie: i srcu êzva i oslablenie kolênomъ i bolêzni BrN₂ 258a; oslablenъ: g(ospod)i otrok' moi ležit' oslablen' v domu MVat₄ 27a (Mt 8,6,); oslabovati: Se že po malu oslabue BrVb₁ 37b; oslabêti: bibera umlknetъ rebuta oslabête BrVat₅ 29b; poslabiti: Poslabi bo b(og)ъ êz(i)k(o)mъ' PsFr 61b; slabiti: Podai g(ospod)i ne mozi léniti se i slabi grêhi ljudi twoihъ iz(drai)-lъ FgLond 1c; slabost': Milosti twoe çedrotami prosim' g(ospod)i slabost' n(a)ša v moć' da obratit se MVat₄ 148b; slabъ: Èvlaše se slabъ êk(o) slabu plt' priêlъ bêše BrVat₅ 47b, nemoćnъпь BrVO 77c, итн.

Во врска со душевните болести и слабости, беснило, слабоумност, во македонските црковнословенски текстови се употребуваат називите беζумънъ, беζумъникъ, беζумъство, бочи, боћестъ, боћиство, жроџ, составите лишенъ мјдрости и хоџд оумомъ, како и во хрватските bezuma: mnogocén'nêē estъ mudrost' neže bezuma BrVO 367d, BrVb₁ 232a; bezumie: aêe da biste priêli maloe bezumie moe FgSpal 1b, MVat₄ 250c; bezumnikъ: v'kupъ bezumnikъ i nesmisl'nikъ poginut' CPar 44v; bezumno: iob' že bez'umno gl(agol)alъ e(stb) BrN₂ 217c (Job 34,35); bezumnostъ, bezumostъ: ijudêom že eterimъ sablazanъ ez(i)kom že bezumostъ BrVat₅ 59c, bezum'nos'tъ BrN₂ 57b; bezumovati: hulit' b(og)ъ l(judi) žid(o)vskeje éko bezumovav'še na b(og)a PsFr 127b; bezumstvo: otvrzita juže bezumstva vaju BrVat₆ 133c; bezumstvovati: êk(o) bezum'stvovav'ša i pogub'ša san' PsFr 50d; bezumъпь: reče bezumanъ v sr(ъd)ci svoemъ nêstъ b(og)a

PsLob 6v (Ps 52,1); bue: I rēše bue mudrimъ dadēte n(a)ть от oleē v(a)-шего ēko svētil’nici n(a)ši ugasauť BrAc 59a; buevstvo: slovo bo h(r)yst-ьное pogibajućem’ buev’sto est’ BrVO 103a/b, buestvo BrVb₁ 77b; buestъ, buiostъ: kako navede na n(e) svoju bujust CTk 93r; bui: bui bo priemše svētilnikē svoe FgSpal 1c, MVat₄ 251d (Mt 25,3), итн.

Примери во македонските текстови: мжъ беzoумъ въсплещетъ и радиоулетъ са сеѓќ ёкв издржућа издржуитъ своего дроуѓа Pr17,18 GrigII беzoуменъ Lobk; беzoумне въ сию пошъ д^{ко}юшоу твою истежоу ѩ тебе L12,20 Rad; братие мкола въз накаџантъ беzoумнзих оутѣшантъ тащицил оудржантъ немоющнзих 1Th5,14 Ohr; пошстрить же лютъ гнѣвъ въ аржъиет и побореть с нимъ весь миръ на беzoумники Sap5,20 Lobk; не трибоулетъ прѣмѣдростї скаждноуменъ пауе бо водитъ са беzoумиенъ Pr18,2 Grig; кои людие живоустии· само· камо· въ беzoумство своє иако и (песъ на) свој блъзкотинъ comPs72,10 BonII въ беzoумиенъ Pog; а не въздръжжи са и не имѣхи въздръжанїа сицевъи въ всѣкомъ беzoумъстви оудобъ уважнеть 171r25 Les; боуестъ и грѣдость соуетниж мож юности ѩ мојего зма потреби 45r17 Dčn; на праӡнословие и на боуестъ готовитъ са 171v3 Les; прѣмѣдростъ бо мира сего боуестъ ѩ в^{ко}гра јестъ 16v5 Les; иакоже повелѣ и павель ап^{ко}с^{то}ль иако прѣмѣдрѣши үл^{ко}вѣжъ ѩ в^{ко}гра боуиство єстъ сиречъ въсе добреши разѹмъ үл^{ко}вѣжъ нѣсъти ниутоже прѣдъ в^{ко}гроумъ 76r13 Krt.

Наспроти болестите кои можат да се надминат, физичките, телесни недостатоци го следат човекот до крајот на животот. Во македонските текстови ја бележиме употребата на називите: тѣлесънъ врѣдъ, соу-ха ѡжка/кость, маломошъ, маломошънъ и сл., неподвижанъ, слакъ, сължъ ‘свиткан, куц, инвалид’, хромъ ‘инвалид, сакат’, грѣбавъ ‘грбав’, како и изразите не можетъ добре ходити, немошън ногама, раслабленъ/ослабленъ жилами. Ќе ја посочиме потврденоста во следниве контексти: исправиль єси слакыј хрестъ словомъ своимъ ... wслабенаго г^{ко}сподъи и крѣвотоуицих үврачеваль єс(и) 225b31 Orb; въздвиже глѹхыј и нѣмыј и слакыј исцѣли словомъ 117d15 Orb; пом^{ко}лоуи ма и бѣсныј словомъ исцѣливъ и слакыј вдовицъ ѡци и мнѣ иако к разбоинникоу аминъ глагола тѣбѣ днес съ множ бѣдени в рани 118a9 Orb; бѣсныј словомъ ицаливъ и слакъ дѣвкицихъ 45v13 Hlud; имаже съ собож хромы и нѣмы и слѣпъ и врѣднии Mt15,30 Krat; в тѣхъ слежаше множство болѣшихъ слѣпыхъ и хромыхъ и

свхы ҏжкы ихъ и глоѹхи үћжши въѓмжениа воды J5,3 Jov; бѣснїе исцѣлевахоу и хромїе исправлюхоу се 269г7 Kpn; слѣпымъ видѣниe и хромымъ оудобъ просто тѣчениe подајетъ 266г21 Stan; г҃баевѣ викиши 8подкои са ѿ дюгшe пристажи 96г4 Zag; исправлѣх глоѹхиж и хромиж и г҃баевиж 102г11 Zag; и єдинъ мжж въ лоѹстру ѡемоштенъ ногама. Сѣдѣаше хромъ ѩ үрѣва мкаутеѹре свој A14,8 Ohr; обрѣте же тоѹ үлко вѣка етера ... лежжа въ ложи. и съ вѣше раславленъ A9,33 Slep; и покаџа үюдеса прокаженых исцѣли и раславеных 8тврьжъ 113d37 Orb, додека во Ohr и Str се среќава ослабленъ жилами.

Во врска со болестите на сетилата, односно со проблемите со говорот се називите: нѣмъ ‘нем’, г҃гънивъ, пелтекъ ‘пелтек’, или описано не можетъ добрѣ глаголати, додека во врска со проблемите со слухот глоѹхъ, беслоѹшливъ. Овие примери се нотирани во повеќе контексти: имѣше отроуе и бѣ глоѹхо и нѣмо ѩ үрѣва мкаутеѹри 238г3 Kpn; и видѣста ѹако слѣпы проџирајќи и хроми ҏодатъ ... глоѹси слышатъ L7,22 Rad; и се боѹдеши мльуен немоги глаголати доидеже ҏодит се скрнъ прѣбисть’ же глоѹхъ и нѣмъ доидеже ҏоди се iwanъ 22v18 Stan; тогда 8тврьжъ са ѡуеса слѣпимъ и очи глоѹхимъ очслышатъ Is35,5 Grig; ѹакоже и аспида ѿбакајема словомъ беслоѹшина во естъ comPs57,6 Bon; приведошъ к немоу глоѹхъ и г҃гнива Mc7,32 Dbjъ нѣма Rad; и єснъ бидеје аздиќ г҃гнивимъ Is35,6 Grig; 8ши ѿврьзы христије дюгши моен ѿгљинжви и жзыкъ мон 8иасни ѹакоже древле г҃гнивъ и нѣмъ и глоѹхоу 104c29 Orb; в тѣхъ слежаше мноожиство болѣших слѣпих и хромих и свхы ҏжкы ихъ и глоѹхи үћжши въѓмжениа воды J5,3 Jov; бѣснїе исцѣлевахоу и хромїе исправлюхоу се 269г7 Kpn.

Во изворите честопати се споменува слепилото, слепите лица: слѣпота, слѣпъцъ, слѣпъ: свој үадо носачи слѣпо ѿбраќомъ смѣреномъ ѹако мколаши са помкилоѹвати слѣпота дѣтиша юго 157г12 Stan; все житие слѣпецъ ноќи мзишлѣше и въզъпи к тѣбѣ въишнемоу ѿврьзи ми ѡуи 157г21 Hlud; слѣпцъ вашъ просеќтихъ прокажениј очистихъ 108г14 Hlud; ѹако слѣпецъ չовж. скрнъ вкожи ѿврьзи ѡуи дюгшевићи 70c20 Orb; слѣпциј проџрајније дарова 211v14 Stan; пришьд некотори слѣпъцъ и цѣлви полуѹчињи 206a18 Vts; ради коего же слѣпца глаголијуто ради того иже бѣ изъ үрѣва мкаутеѹри слѣпъ и гксподръ плюнъ на ҙемлы и сътвори каль и помаџа ѡуи ємъ 64г1 Kpn; или ѹако есть слепъ ѹако не имат очи 111г12 Kpn;

јако сјт христ^а вашего дѣла ... врдук^аваніе слѣпимъ ... исправленіе хромимъ 186v4 Krn. Се среќаваат изразите слѣпъ отъ рождество/рожденија, слѣпъ отъ жтроби ‘слеп од раѓање’: јединъмъ окомъ слѣпъ итн.: докушевни ма^шуима в^аслѣпенни к твој христ^а прибегајемъ јакоже слѣпъ в^а рождество покажаниемъ зовы ты бо еси въ тмѣ склонъ се^вѣтъ прѣсвѣтлыи 233a1 Orb; избавителъ ицѣлиль есть слѣпа в^а рожденија 231d26 Orb; въдавъ шуи слѣпоу изъ жтроби рождъшоу са речъ иди юмын са и проозри и мое въскрѣсение прослави 232b20 Orb. Ги среќаваме глаголите ослѣпити, ослѣплѣти: јединого нарицајемааго василија в^аслѣпи 75r2 Stan; и в^аслѣпи склонъ ааго и јазикъ юмоу ограѓа 83r7 Stan; ослѣпихъ похотми докушаш мож и вмрачих са и смѣет са зра мене лъстиви врагъ 39b19 Orb; днес юда в^аставајешть јунителъ и приеметь дигавола в^аслѣпи са страсност^и сребролюбниа и испаде в^а склона вмраченни 175a23 Orb; из гложини лютыхъ б^азаконен моихъ в^аслѣплѣша са немошно есть разумѣти ўюдеса твоа гостоди 104c1 Orb; и авије ослѣпаше. и не вѣдѣхъ се драгъ драга 165r2 Krn; прѹеєе прѣлъщаєте се. не в^аслѣплюете се докушею и тѣломъ 181r7 Krn.

Во хрватските црковнословенски текстови се документирани: bezglasny^ь: vѣste єко egda pogani bêhote kъ idolomъ bez'glasni^ь єко vodimi bêhote iduћe BrVO 234d, BrVb₁ 154a; gluhi^ь: g(ospod)^ь же reče ... iže stvoren' est' nѣmъ i gluhi^ь videća i slêpa ne azъ li stvorihi^ь BrVO 194a; gugniv^ь: i uslišaše k'nižnaē s(love)sa i ez(i)kъ êsanъ bê gug'nivihi^ь BrLab 35a; nѣmъ: ibo kumirom' gluhim^ь i nѣmim^ь ne poklonim se FgTs 2b; onêmēti: onêmeh^ь i ne otvr es' us't' moih^ь PsPar 26v (Ps 38,10); obnevideti^ь: egože za ljub(a)vъ h(tysto)vu obnevidi se BrN₂ 420c, obnev d  se BrLab 50d; osl plenie: usliši prosimъ m(o)l(i)tvi n(a)še eže t(e)b  za osliplenie ljudi t h^ь prinosimъ MNov 94d; osl plati^ь: єко t'mi osl plajutъ oči ego MRoč 177a; osl piti^ь: v nih же b(og)^ь v ka sego osl pi razumi nev rnih^ь BrVO 116d; pl šivъ: (I) egda gred ше putem' otroci mladi izidoše ot gradi kri e e snidi pl šive snidi pl šive BrVO 324c, BrVat₅ 160d; sl posty^ь: iže okonom' dobra žiti  ili sl postiju ne videtъ BrVO 307d; sl pota: bl d ju i  otnimaet se sl pota BrVat₅ 57d, t mnost^ь BrVO 98d; sl pъ: ibo sl pimъ nѣmimъ i gluhimъ i hromimъ gubavimъ i b snimъ ... ego ute zani balov(a)ni  podajut se BrN₂ 423c, BrLab 53d, I da emu g(ospod)^ь prosv e enie velikoe sl pie prosv e ati i b si vigoniti BrAc 57c; sl pъсъ: sl pъсъ eterъ s d e e pri puti prose BrVO 147b, sl pъсъ BrVb₁ 96b; hromъ: i v tom' vsem' nasla smo na a

gnila tela i smrdeča a nevolni i ubozi hromi i slēpi gluhi i nêmi CAc 75r, итн.

Значаен дел од средновековниот лексички фонд од областа на медицината претставуваат и лексемите со кои се именува здравјето, оздравувањето (позитивните резултати од лекувањето на болестите). На пример во македонските текстови ја бележиме употребата на лексемите ȝдраво, ȝдравез, ȝдравиє: ѡнже ѹаӡѹмъвъ плюнж на ѡчи юго и быс^т ȝдраво 157r12 Stan; съби юмоу голѣни и ȝдравъ бывъ и проходжа[ш]е всѣкъ нѣдѣгъ 260r11 Stan; како есте ȝдрави· и ѹеү имъ ȝдрав ли есть ѡ^{тъ}цъ вашъ старецъ егоже рекле есте жива быти Gn43,27 Orb; по сихъ съ словомъ христо^вѣмъ изыде ѧко же прѹвѣе живъ и ȝдравъ 52v4 Krp; малодѹшна ма сѫша спаси болноу ми сѫшоу ȝдравиє подаважи 65v1 Dcp; тъ да нас сподѹбить да доспѣемъ и гре^доѹшаго врѣмене съ ȝдравиємъ съ спасенїемъ съ дѹшевным же и тѣлеснним 122v23 Krp; нѣвидимо ȝдравије подаютъ всѣмъ 186a3 Vtš; ȝдравије болешимъ въсегда подавајући двоица бесребреникъ 186b30 Vtš.

Се изделуваат називите со значење ‘исцелител’: и(с)ѹѣлитель, ѹѣли-тель, ѹѣльбъникъ: дѹшамъ иѹѣлителю 103a28 Orb; ѹто оубо ви нареу^кемъ лѹителе дѹшамъ и тѣломъ врауе исѹѣлителе 37d24 Vtš; ѹѣлиtelъ всѣхъ рожьши ѹадѹчи се бѹжинѣ нѣвѣсто 115v7 Zag; ѹто вабо вас нареу^кемъ ѹѣлители врауе дѹшамъ и тѣломъ ѹѣльникъ стражаси^темъ ненисѹѣлимъ 184d14 Vtš; м^кесеца того ѧкъ дѹнь паметъ с^квѣтка^го великомѹ^куника ѹѣльбъника пантелеимон 205d23 Vtš, ‘лечи, лекува, исцели’: исѹѣлевати, исѹѣлти, исѹѣлѣвати, исѹѣлѣти: аще кто болѣши прихождаше съ вѣрою исѹѣлеваше многые 241r1 Krp; вѣснїе исѹѣлевахоу и хроми^е исправляхоу се 269r7 Krp; не подаст ли и тѣвѣ силъ ѧко же ап^костоломъ не врауюши ли ты нѣдѹжни^е не влоуаваше ли слѣпие и исѹѣлеваше вѣснїе 81r21 Krp; въ єдинии на десатини ѹас иѹѣлѣть тысаашны^икаша строупы и пакы иѹѣлики подаетъ мъздж иѹѣленія и подаетъ ѧко да потъшим са иѹѣлені быти ѧко же и прѣждѣ ѹѣх 153v8 Les; и исѹѣли и и болѣзнь глаголаша прѣклилажж 136v24 Stan; азъ речех изыти вънъ да благословит ма въ лицѣ и исѹѣлю са 34r4 Krp; нѣсть во љаръ врауъ нѣ ȝѣло юсѣть ми^лко^стивъ словомъ иѹѣлѣваеть ѹеүетъ и быс^тъ и ѩ сихъ веши 200r12 Les; юнь же сиы на^выу^ке врауевъския ҳытности и исѹѣлѣваеше нemoшны^и 134v23 Stan; оѹенни^е своимъ принѣть дары и ўюдѹодѣиства вѣсни и^згони-

ти недојжныје исцѣлјати 15v16 Stan; исцѣли немошније ... тъ оубраујева слѣпїе. томъ8 сили исцѣлјає немошније 132v2 Krm.

Во врска со споменатите значења и во хрватските текстови ја следиме употребата на: zdravъ: ne trѣbujut' zdravi врача na болеци MVat₄ 213d, MNov 222c, MLab 183b (L 5,31); zdravie: Ihže zap(o)v(ê)dmi povinuet' se nemoć i zdravie vse is'célête BrAc 39b; iscélati se: lûdi iže uêdeni bivahu ot z'mie v'zirahu na z'miû i iscélahu se BrAc 45d; iscélèvati: ki iscéljuetъ vse nedugi twoe CPar 88v (Ps 102,1–2); iscélénie: тъгда iscélénie budetъ têlu BrVO 352c; iscélitelno: a nêgda iscélitelno ljudemъ sr(dъ)ca na-slaždaše BrVO 190a; iscélitelъ: Oboju bo g(ospod)ъ iscélitelъ pride BrVO 190a; iscéliti se: Iscéli d(u)šu moû êko sagrêšiň t(e)bê BrAc 65b; iscélêti: Iscélaite nemoćnie sućee u nih' MVat₄ 233d (L 10,9); izlêčiti se: Ibo i balie različim' bal'stvom' (...) lêkujut nemoćnie takožde že podobaet' aristodima têmъ bal'stvom' lêkovati imže izlêčiti se vzmožet' BrVO 52b; lêčiti: t(a)ko podobaetъ ličiti aristodima BrVat₅ 29c; lêčba: Bêahu že i solomunovi knigi lêč'bi radi mnogih' vrêdb pripisani cr(ь)kvenêem' prazê BrVO 328d; lêkariê: Ibo êkže lêkara lêkariêmi tepla studenimi a studena teplimi iscélâût se BrAc 48c; meždu pročimi cêleniêmi nemoćnih' trepetivomu sâvsêma lêkariê napisuet se BrVO 309d, vračastvo BrVat₅ 147d, vrač'stvo BrPm 141c; lêkarstvo: da m(i)l(o)sti t'voee likar'stvo da pomožet' nemu Rit Klim 128v; i č stne izide lêkarstva hitrosti BrN₂ 402c/d, vrač'stva BrVat₆ 92c, BrPm 198a; lêkarъ: Na n(e)b(e)ski lêkarъ k'ždo komuždo daetъ protivu grêhomъ lêkarie BrAc 48c; I egda bêše lêkar' dušam' i têlesem' i iže prišy' bêše sp(a)sti vse d(u)še vêrujuçih' BrVO 163d, likarъ d(u)šamъ i têlesem' BrVat₅ 80b, lêkarъ i d(u)šamъ i telesem' BrN₂ 79b; lêkovati: Ibo i balie različim' bal'stvom' lêkujut nemoćnie takožde že podobaet' aristodima têmъ bal'stvom' lêkovati imže izlêčiti se vzmožet' BrVO 52b; lêkъ: bez lika mučiti se CIvan 162v; ozdraviti: na město boléznivo ego ruku vzložь ozdravi ga BrN₂ 374a; ozdravlenie: A mesoija usilno nemoćnimъ i malo moê'nimъ do ozdravlenîê moći vzdaj' im se RegBen 24b; ozdravlati: I eg'da k racê s(ve)-t(a)go avgustina pridoše vsi b(i)še ozdravleni ot svoihъ nedugъ BrN₂ 374c; cêlitelъ: Vs(e)mogi vêčni b(ož)e iže vzdr'žaniem' sp(a)sitelnimъ têlesem' i umom' cêlitel' esi MVat₄ 150a; cêliti: Sъ č(lovê)kъ č'stnê uteže nemoćnie cêliti BrAc 57c, итн.

Лекарствениците како своевидни зборници со рецепти и разни со-

вети за постапките и начините на лекување (па и магиски формули, молитви упатувани кон Бога за оздравување, користење амалии и сл.) нудат значајни сознанија за симптомите на болестите и начините на лекување, а биле пишувани, препишувани и постојано дополнувани во настојувањето да имаат придонес во развивањето на здравствената култура. Како називи за овие книги се потврдени во македонските текстови: *врачъбъница*, *лекарътвеникъ*, во хватските knigi lječbi.

Анализата на лексиката од областа на медицината во македонските и хватските црковнословенски текстови го потврди големиот број примери кои се израз на заедничкото прасловенско, односно општословенско наследство, како и лексичките наслојки, проявените разлики во застапеноста на зборообразувачките варијанти.

И во македонските и во хватските текстови може да се проследат и синонимните односи, зборообразувачката варијантност, сп. *болѣзнь* – *болѣние* – *болѣсть* – *нѣдѣгъ*, *бѣдьнъ* – *маломошь(нъ)* – *хромъ*, *вѣдьдъ* – *рана* – *таꙗба*, *проказа* – *прокажение*, *гнои* – *гноение*, *нѣмошь* – *нѣмошие* – *нѣмошьство* итн., *baênie* – *čar'gъ* – *čarênie*, *vlažhovati* – *vražati* – *baêtî*, *vračevanie* – *vračenie* – *balovanie* – *bal'stvo* – *lêkarstvo* – *cêlenie*, *vračba* – *vračevanie* – *vrač'stvo* – *balovanie* – *bal'stvo* – *lêkarstvo* – *cêlenie*, *vračiti* – *cêliti* – *iscêliti* – *lêčiti*, *vlâh'vъ* – *vlâhvъсь*, образувањето придавки од соодветните називи: *исцѣлительнъ*, *нѣдѣжънъ*, *нѣдѣжълиев*, *раслабленъ*, *стѣрѹпивъ*, *bolêznyń*, *prizdravъ*, *prêzdravъ*, како и сложенки: *главоболие*, *ногоболие*, *оуоболь* итн.

КРАТЕНКИ НА МАКЕДОНСКИТЕ ЦРКОВНОСЛОВЕНСКИ ТЕКСТОВИ

Bon – Болоњски псалтир, XIII век

comPs – коментар на псалтирот

Dbm – Добромирово евангелие, XII век

Dčn – Дечански псалтир, XIII век

Grig – Григоровичев паримејник, крај на XII–почеток на XIII век

Hlad – Хлудов триод, XIII век

Karp – Карпински апостол, XIV век

- Krat – Кратовско евангелие, XIV век
Krn – Крнински дамаскин, XVI век
Krp – Карпинско евангелие, XIII век
Les – Лесновски паренезис, 1353 год.
Lobk – Лобковски (Хлудов) паримејник, 1294–1320 год.
Orb – Орбелски триод, XIII век
Ohr – Охридски апостол, XII век
Pog – Погодинов псалтир, XIII век
Rad – Радомирово евангелие, XIII век
Rdm – Радомиров псалтир, XIII век
Stan – Станиславов пролог, 1330 год.
Vran – Вранешнички апостол, XIII век
Vtš – Ваташки минеј, 1453 год.
Zag – Загрепски триод, XIII век

КРАТЕНКИ НА ХРВАТСКОГЛАГОЛСКИТЕ ТЕКСТОВИ

- BrVb₁ – 1. *vrbnički brevijar*, XIII–XIV век
BrVat₅ – 5. *vatikanski brevijar*, средина на XIV век
BrVat₆ – 6. *vatikanski brevijar*, средина на XIV век
BrAc – *Akademijin brevijar*, околу 1384 год.
BrPm – *Pašmanski brevijar*, втора половина на XIV век и XV век
BrVb₄ – 4. *vrbnički brevijar*, XIV век
BrVO – *Brevijar Vida Omišljanina*, 1396 год.
BrLab – *Ljubljanski brevijar*, крај на XIV век
BrVat₁₉ – 19. *vatikanski brevijar*, 1465 год.
BrN₂ – 2. *novljanski brevijar*, 1495 год.
BrBar – *Baromićev brevijar* (печатен) 1493 год.
CPar – *Pariški zbornik*, 1375 год.
CIvan – *Ivančićev zbornik*, XIV–XV век

- CPet – *Petrisov zbornik*, 1468 год.
- COxf – *Oxfordski zbornik*, XV век
- CAC – *Zbornik duhovnog štiva*, крај на XV век
- CTk – *Tkonski zbornik*, прва четвртина на XVI век
- FgSpal – *Splitski fragment misala*, почеток на XIII век
- FgLond – *Londonski fragment brevijara*, почеток на XIII век
- FgTs – *Dvolist brevijara*, XIII век
- FgTh – *Legenda o sv. Tekli*, XIII век
- FgPass – *Tri fragmenta pasionala*, XIII век
- FgPis – *Pazinski fragmenti*, почеток на XIV век
- MVat₄ – *4. vatikanski misal*, почеток на XIV век
- MNov – *Novakov misal*, 1368 год.
- MRoč – *Ročki misal*, 1420 год.
- MLab – *1. ljubljanski misal*, XV век
- PsLob – *Lobkovicov psaltir*, 1359 год.
- PsPar – *Pariški kodeks (zbornik)*, XIV век
- PsFr – *Fraščićev psaltir (Psalterium Vindobonense)*, 1463 год.
- RitKlim – *Klimantovićev zbornik (obrednik)*, 1501–1512 год.
- RitSegn – *Senjski ritual*, печатен со *Meštrijia od dobra umrtija*, 1507 или 1508 год.
- RegBen – *Regula sv. Benedikta*, крај на XIV век

ЛИТЕРАТУРА

- БОНЧЕВ, А. 2002. *Речник на църковнославянския език, т. I.* София: Народна библиотека »Св. Св. Кирил и Методий«.
- ЦЕЙТЛИН, Р. М. 1977. *Лексика старославянского языка, Опыт анализа мотивированных слов по данным древнеболгарских рукописей X-XI вв.* Москва: Издательство Наука.
- JAGIĆ, V. 1918. *Entstehungsgeschichte der kirchenslavischen Sprache.* Berlin: Weidmannsche Buchhandlung.
- КАТИЋ, Р. 1987. *Терминолошки речник српске средњовековне медицине и њено објашњење.* Београд: САНУ.
- КАТИЋ, Р. 1989. *Порекло српске средњовековне медицине.* Београд: САНУ.
- КОСТОВСКА, В. 2000. За именувањето на болестите во македонските црковнословенски текстови. *Riječ* 6/2, 56–62.
- ЛЬВОВ, А. С. 1957. Из старославянската лексика. *Български език VII/1*, 31–46.
- ЛЬВОВ, А. С. 1959. Из наблюдения над лексическими вариантами памятников старославянской письменности. *Slavia XXVIII/4*, 489–506.
- МАКАРИЈОСКА, Л. 2007. *Студии од историската лексикология.* Посебни изданија на Институтот за македонски јазик »Крсте Мисирков«, кн. 48. Скопје: Институт за македонски јазик »Крсте Мисирков«.
- МАКАРИЈОСКА, Л. 2009. *Именувањето на болестите во македонските средновековни текстови: Филолошки списки, Филологические заметки.* Перм: Пермский государственный университет.
- МАКАРИЈОСКА, Л. 2011. *Лексиката од областа на историјата на медицината.* Посебни изданија, кн. 70. Скопје: Институт за македонски јазик »Крсте Мисирков«.
- MIKLOSICH, F. 1963. *Lexicon palaeoslovenico-graeco-latinum.* Emendatum auctum. Vindobonae: Guilelmus Braumueller. 1862–1865 (reprint: Aalen: Scientia Verlag. 1963).
- NAZOR, A.; NAZOR, A. ml.; ŠIMIĆ, M. 2010. Knjige od likarije: Faksimili i obrada dviju ljekaruša pisanih hrvatskom cirilicom. *Rasprave i građa za povijest znanosti, knj. 10.* Zagreb: HAZU.
- PEĆINA, M.; FATOVIĆ-FERENČIĆ, S. i dr., 2009. Karlobaške ljekaruše iz 1603. i 1707. godine (faksimili i obrada), *Rasprave i građa za povijest znanosti, knj. 9.* Zagreb: HAZU.
- РУСЕК, Й. 1969. Из лексиката на среднобългарските триоди. *Известия на Института за български език XVII*, 149–180.
- RUSEK, J. 1982. Ze studiów nad słownictwem najstarszych słowiańskich prologów. *Македонски јазик XXXII-XXXIII (1981-1982)*, 623–636.
- РЦЈМР = *Речник на црковнословенскиот јазик од македонска редакција, т. I.: Вовед, а – б.* 2006. З. Рибарова (гл. ур.); Л. Макаријоска, З. Рибарова, Р. Угринова-Скаловска (ред.). Скопје: Институт за македонски јазик »Крсте Мисирков«.

- RCJHR = *Rječnik crkvenoslavenskoga jezika hrvatske redakcije*, sv. I: A – VRÉDB. 2000. Glavni urednici: B. Grabar, Z. Hauptová, F. V. Mareš. Zagreb: Staroslavenski institut.
- SJS = *Slovník jazyka staroslověnského*. 1962–1997 (I – IV). Red. Kurz J., Hauptová Z., Praha: Academia, nakladatelství Československé akademie věd.
- СРЕЗНЕВСКИЙ, И. И. 1893–1912. *Материалы для словаря древнерусского языка*, I – III. Санктпетербургъ: Изданіе отдѣленія Русскаго языка и словесности Императорской академіи наукъ.
- STROHAL, R. 1910. Folkloristički prilozi iz starije hrvatske knjige. *Zbornik za narodni život i običaje južnih Slavena, knj. XV*. Zagreb: HAZU, 120–160.
- STROHAL, R. 1915. *Hrvatska glagolska knjiga*. Zagreb: Troškom pišćevim, Tiskara Merkur.

S a ž e t a k

LEKSIK IZ PODRUČJA MEDICINE U MAKEDONSKIM I HRVATSKIM CRKVENOSLAVENSKIM TEKSTOVIMA

Makedonski su i hrvatski crkvenoslavenski tekstovi značajan izvor za proučavanje srednjovjekovne medicinske terminologije. Ukazuju na imenovanje dijelova ljudskoga tijela, na bolesti, sredstva i načine njihova liječenja, itd. U raščlambi su obuhvaćeni žanrovski različiti tekstovi, odnosno izvori za rječnik crkvenoslavenskoga jezika makedonske i hrvatske redakcije.

Zaključeno je da se može izdvojiti značajan dio leksičkoga fonda, zajednički makedonskim i hrvatskim tekstovima, kao i zajedničko praslavensko naslijeđe. Najviše je zajedničkih elemenata (s rijetkom razlikom) u terminima za imenovanje dijelova čovječjega tijela, općim nazivima za bolesti, nazivima za iznemoglosti, nemoć, liječenje, ozdravljenje, magijske učinke, što također potvrđuje jedinstvenost crkvenoslavenskoga leksičkoga sustava na dijakronijskoj razini.

Ipak, ima i leksema koji su specifični za makedonske, odnosno hrvatske tekstove, a odnose se uglavnom na imenovanje konkretnih bolesti, pri čemu do izražaja dolazi utjecaj narodnoga govora, različiti tuđi utjecaji, itd. Primjerice u hrvatskim je tekstovima zamjetan utjecaj latinskoga i mađarskoga: *ariolb*, *betegb*.

Ključne riječi: crkvenoslavenski jezik, makedonska redakcija, hrvatska redakcija, leksik, povijest medicine

Prikazani rezultati, u dijelu koji se odnosi na hrvatske crkvenoslavenske tekstove autorice Marinke Šimić, proizišli su iz znanstvenoga projekta »Gramatika hrvatskoga crkvenoslavenskog jezika« provođenoga uz potporu Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske.

Izvorni znanstveni članak

Primljen: 12. VIII. 2011.

Autori: Liljana Makarijoska

Prihvaćen: 27. X. 2011.

Institut za makedonski jazik »Kreste Misirkov«

Gligor Prlićev 5

MK-1000 Skopje

Marinka Šimić

Staroslavenski institut

Demetrova 11

HR-10000 Zagreb